

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. Пловдив, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Кр. Стоева Йоаниду

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Пенка Кр. Стоева Йоаниду Гражданско дело № 20215300102275 по описа за 2021 година

Обективно кумулативно съединени искове по чл.506,ал.1, т.1 и т.2, във вр. с чл.538,ал.1, във вр. с чл.463,ал.1 от ТЗ.

Евентуални обективно кумулативно съединени искове за същите суми по чл.534,ал.1 от ТЗ и чл.86,ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.288 от ТЗ.

Ищецът Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., моли съда да осъди ответника И.Г.П., ЕГН *****, с адрес: ***, да му заплати по банкова сметка ***, при ***, на която е титуляр,

На основание издаден запис на заповед от ***г., сумата от 74 800лв., както се е задължил по този менителничен ефект, в качеството на издател, ведно със сумата от 29 775лв., съставляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода ***г.- дата на падежа на задължението по издадения запис на заповед, до ***г.- дата на исковата молба;

А при евентуално отхвърляне на главния иск, в случай на позоваване от ответника на давност или на друго основание за загубване на прекия иск по записа на заповед- за осъждане на ответника да му заплати същите суми, тъй като неоснователно се е обогатил в негова вреда по смисъла на чл.534,ал.1 от ТЗ със сумата по записа на заповед, а след падежа за плащането и е изпаднал в забава, и затова дължи и обезщетение за забава в размер на

законната лихва,

ведно със законна лихва от датата на исковата молба и разноските в производството.

Пледира по същество за уважаване на исковите му, с присъждане на разноските в производството по списъка, представен в с.з. от 19.04.22г. /л.176/. Развива съображения с писмени бележки вх.№10838/21.04.22г.

В срока по чл.131,ал.1 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба с вх. №17798/10.12.21г. /виж на л.84-л.88/, с който е оспорил предявените искове като неоснователни.

-Повдигнал е възражение за изтекла давност и конкретно:

Че искът за осъждането му, основан на записа на заповед, е неоснователен, поради погасяване по давност на правото за предявяване на пряк иск срещу издателя, която давност, при определен в записа на заповед падеж на ***г., е изтекла на ***г., тъй като е специална и е тригодишна, докато искът е предявен на ***г. и така- след изтичането и;

По акцесорния иск- че вземането по него е погасено по давност за периода от ***г.-***г., предхождащ тригодишния период преди завеждане на исковата молба на ***г.

-Повдигнал е възражения за нищожност на записа на заповед:

На основание чл.535,т.5 от ТЗ- поради липса на изискуемите се от закона задължителни негови реквизити, и конкретно индивидуализация на поемателя, като макар името му да е изписано в записа на заповед, липсва посочване в същия, че именно нему или на заповедта му се дължи плащане, тъй че, доколкото съдържанито на записа на заповед е строго формално, неизпълнението на това изискване на закона го прави нищожен, което влече неоснователност както на главния иск, така и на евентуалния такъв, който се обуславя от наличието на валиден, макар и прескрибиран запис на заповед;

Поради липса на съгласие, тъй като никога е нямал намерение да се задължи към Й.Б., а само и единствено да обезпечи в лично качество задължение на „Глобал транс трейд“ ЕООД към „Грийнс трейд“ ООД във връзка с наведените каузални отношения, свързани с издаване на записа на заповед, а не и да създаде изцяло едно ново задължение в полза на трето за същите отношения лице;

-Повдигнал е възражение за унищожаемост на записа на заповед поради грешка в лицето, към което се е задължил с подписания документ, до която се стигнало тъй като при сключване на сделка за покупко-продажба на недвижим имот с ипотечен кредит се подписвали множество документи, които били предварително подготвени, и това намалило бдителността му, още повече, че нямал тогава и основание да се съмнява във вярното възпроизвеждане на данните на кредитора в текста на документа, като неговите намерения са били за предоставяне на лично обезпечение, за гарантиране с издадения менителничен ефект изпълнението на задължение на представляваното от него дружество „Глобал транс трейд“ ЕООД към „Грийнс трейд“ ООД, а не към *** на последното дружество Й.Б., а от

***г. и до момента бил със съзнание, че се задължава именно по отношение на „Грийнс трейд“ ООД, както и с убеждението, че всички задължения по каузалното правоотношение, по повод което се е задължил в лично качество, са погасени, тъй като „Глобал транс трейд“ ЕООД е заплатило дължания се ДДС по сделката в уговорените между страните срокове, и като установил тази грешка едва когато му била връчена исковата молба по настоящото дело, тъй като единственият екземпляр от подписания като обезпечение запис на заповед се намирал у ищеца, от деня на подписването му и досега.

-Повдигнал е възражение за липса на запис на заповед с процесното съдържание, тъй като било възможно оригиналът да е с различно съдържание, което да е било впоследствие коригирано, като било възможно: след данните на Й.Б. да е посочено, че същият не действа в лично качество, а като *** на „Грийнс трейд“ ООД, което впоследствие да е било „забелено“; допълнително да е било дописано последното изречение, съдържащо текста „запис на заповед“ и дата на издаване, без които реквизити документът също би бил нищожен, защото написаната след подписа на издателя дата няма правна стойност, в която връзка моли на основание чл.183 от ГПК ищецът да бъде задължен да представи оригинала на документа;

-В случай, че съдът не зачете възраженията му за нищожност и унищожаемост на представения запис на заповед, то моли да вземе предвид следните твърдени от него като налични преддоговорни отношения между страните, предшестващи и обуславящи подписване на менителничния ефект, както и обстановката, при която е бил подписан, а именно:

Между дружество „Глобал транс трейд“ ЕООД, с ЕИК 202645585, на което ответникът бил ***, и дружество „Грийнс трейд“ ООД, с ЕИК 203179959, на което ищецът бил ***, на ***г. бил подписан предварителен договор за покупко-продажба на описаните в него недвижими имоти, по който „Грийнс трейд“ ООД било продавач;

На ***г., между същите страни бил подписан анекс, с който удължили срока за сключване на окончателен договор, и били издадени фактури №№***вкл. от тази дата, за сумите от по 18 900;

На ***г., на която дата е издаден и записът на заповед, страните сключили окончателен договор за покупко-продажба на имоти, чиято цена била 4 450 000лв. без ДДС, а дължимият се ДДС по сделката бил изчислен на 124 519.16лв., плащането на който обаче не било конкретно разписано в предварителния договор, нито било включено в поетия от банката ангажимент за отпускане на кредит, тъй като покупката се осъществявала със средства от ипотечен кредит. По време на финализиране на сделката били подписани много други подписвани за целта документи, като записът на заповед бил представен от ищеца на ответника за подпис вече попълнен и разпечатан, и като очевидно при подготовката му ищецът е пропуснал да копира след името си, че фигурира в документа в качеството си на *** на соченото дружество, а не в лично качество, индиция за което са двата празни реда след текста с името му в документа, докато отстоянието между останалото съдържание е от един ред. За да се изповяда сделката, по която вече било извършено плащане на капаро в

значителен размер, а и датата ***г. била уговорена като последен срок за сключването и, ответникът, като *** на дружеството купувач посочил, че след сключване на сделката ще заплати част от ДДС в размер на 5000лв., но не е в състояние да заплати ведната и остатъкът от 74519.16лв. до пълния начислен размер, поради което се съгласил в лично качество да гарантира неговото плащане до ***г. и именно в тази връзка подписал предложения му от Й.Б. предварително изготвен запис на заповед, като не възразил сумата по него да е от 74800лв., заради забавата в плащането.

Плащането на следващия се по сделката ДДС било извършено от „Глобал транс трейд“ ЕООД на два пъти: на ***г., чрез превод на сума от 60000лв. и на ***г., чрез превод на остатъка от 64 519.16лв.

Така, издаденият запис на заповед нямал друга цел, освен да обезпечи необезпеченото по друг начин вземане за следващ се по сключения договор ДДС, и именно затова бил издаден на датата на сключване на договора, когато възникнало задължението за плащането на ДДС, и се обясняват както дата на падежа на задължението, с оглед уговорката за неговото плащане, направена при сключване на договора, така и защо в текста на документа липсва задължителното съдържание, че И.П. се задължава да плати на съответния кредитор, като вместо това в текста са останали данни само за *** му, а също вероятната причина в текста на документа да стоят полета както за авалист, така и за издател, защото авторът на документа вероятно е възнамерявал като издател да посочи „Глобал транс трейд“ ЕООД, а личното обезпечение, дадено от И.П., да е в качеството му на авалист, а впоследствие е променил формуляра.

Също тъй, доколкото обезпеченото със записа на заповед задължение на ответника към представляваното от ищеца дружество е било погасено чрез изпълнение, то ответникът няма задължения към ищеца, което ищецът много добре е съзнавал, но след разрыв в отношенията им, недобросъвестно и при условия на злоупотреба с право се опитва да се възползва от опорочения от самия него запис на заповед, провеждайки исковете, предмет на делото, нито се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца, тъй че евентуалният му иск следва също да се счита за неоснователен.

Пледира по същество за отхвърляне на исковете с присъждане на разноските в производството по списъка, представен в с.з. от 19.04.22г. /л.177/. Развива съображения с писмени бележки вх.№11517/29.04.22г.

Съдът, като взе предвид твърденията и възраженията на страните, както и събраните по делото доказателства намери, че:

Предявените искове са допустими;

Разгледан по същество, главният иск за основното задължение е основателен, тъй като не се установи в производството издаденият от ответника запис на заповед да е нищожен или унищожаем, нито се установи записът на заповед да е издаден като обезпечение на задължението на „Глобал транс трейд“ ЕООД към „Грийнс трейд“ ООД, в

качеството им на купувач и продавач по договор за продажба от ***г., за заплащане на следващия се за сделката остатък за ДДС, за сумата над 50000лв., което задължение е погасено чрез плащане, но въпреки това следва да бъде отхвърлен, поради погасяване на вземането по давност;

Неоснователността на главния за вземането по предходния абзац прави неоснователен и иска за допълнителното вземане за лихва за забава в размер на 29 775лв., върху главницата от 74 800лв., за периода ***г.-***г., поради което той също следва да се отхвърли като неоснователен;

Евентуалният иск за главното вземане е основателен, тъй като се установи в производството приносителят на запис на заповед да е изгубил иска си за плащане по него, поради погасяването му по давност, тъй че издателят на запис на заповед се е обогатил във вреда на приносителя му, той и поемател по документа, като си е спестил плащане, което е дължал, във вреда на ищеца, който не е получил същото плащане в своя патримониум, и затова следва да се уважи, ведно с присъждане на законна лихва от датата на исковата молба върху присъдената главница;

Съединеният обективно кумулативно с евентуалния иск акцесорен иск за лихва за забава върху главното вземане следва да се отхвърли, тъй като не се установи ищецът да е поставил ответника в забава за извършване на плащането на главницата върху която се търси обезщетение за забава,

при следните конкретни съображения:

I. По допустимостта.

Обстоятелствата, на които ищецът е основал исковите си, попадат в законовите хипотези на чл.506,ал.1, т.1 и т.2, във вр. с чл.538,ал.1, във вр. с чл.463,ал.1 от ТЗ и на чл.534,ал.1 от ТЗ и чл.86,ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.288 от ТЗ, което ги прави допустими, а страните- надлежно активно и пасивно процесуално легитимирани в качеството на ищец и ответник по предявените икове.

II. По основателността.

В с.з. от 01.03.22г. съдът е приел като окончателен доклад по делото проекта за доклад, съобщен на страните с Определение №1582/14.12.2021г., с което е очертал релевантните за твърденията и за възраженията им факти и е разпределил тежестта по установяването им в процеса /виж Определение №1582 на л.154-л.157 и протокола от с.з. на 01.03.22г. на л.171-л.173/.

2. Установи се в производството от фактическа страна, че:

2.1. Оригиналът на запис на заповед от ***г. съществува, идентичен е по съдържание с приложеното от ищеца към исковата молба заверено негово копие и в него липсват видими данни за зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, в опровержение на възражението на ответника, че запис на заповед със

съдържание, каквото е материализирано с представения към исковата молба запис на заповед, не съществува, или че съдържанието му е било манипулирано/коригирано след създаването му, като е „забелен“ текста, че Й.Б. е в качеството си на *** на „Грийнс трейд“ ООД, или като е дописано последното изречение, съдържащо текста „запис на заповед“ и дата на издаване, преди подписа на издателя, макар наистина между абзаците, съдържащи данни за поемателя и срока за плащане, да е налице отстояние от два, а не от един ред, както между другите абзаци в документа, съставляващи съдържанието му /виж за тази констатация протокола от с.з. на 01.03.22г.-л.171грб, след извършване на която оригиналът е върнат на ***а на ищеца, който го е представил в изпълнение на вменено му по искане на ответника задължение по чл.183 от ГПК и представения по делото запис на заповед на л.5/.

2.2.В представения запис на заповед се съдържат: наименованието „запис на заповед“ на езика, на който е написан, безусловно обещание да се плати точно определена сума парично- 74800лв., падеж на определен ден- ***г., място на плащането-***, името на лицето, на което трябва да се плати- Й.А.Б., дата и място на издаване – ***г., *** и подпис на издателя, и пред думите Й.А.Б., липсва предлога „...на ...“, както изтъква ответникът /виж ефекта на л.5/.

2.3.Във връзка с обстоятелствата, на които ответникът е основал възражението си за нищожност на записа на заповед, поради липса на съгласие, и за унищожаемост на записа на заповед, поради грешка в лицето, спрямо което се е задължил, част от които са идентични и с обстоятелствата, касаещи наведените от него каузални отношения, като обезпечение във връзка с които твърди да е бил издаден запис на заповед, както и за твърдяното като погасено чрез плащане задължение, за обезпечение на което е бил издаден запис на заповед, със събраните от ответника доказателства се установи, както следва:

В деня, на който е издаден запис на заповед- ***г., между „Грийнс трейд“ ООД, като продавач, представлявано от *** му Й.А.Б., и „Глобал транс трейд“ ЕООД, като купувач, представлявано от *** му И.Г.П., е сключен договор за покупко-продажба на недвижими имоти, за сума в размер на общо 4 450 000лв. без ДДС, от която, страните са заявили, че преди датата на сделката, купувачът е заплатил на продавача по негова банкова сметка в *** сума в размер на 850 000лв. по банков път, а остатъкът от 3 600 000лв. дружеството –продавач се е съгласило да му бъде изплатена със средства от отпуснат на купувача от „***“ ***кредит по договор за предоставяне на инвестиционен кредит ***, като с нейния превод по банковата сметка на продавача при *** ще се считат за уредени изцяло вещноправните и облигационни отношения между страните по договора. По отношение на дължимия се общо за сделката ДДС в размер на 124 519.16лв., в акта се сочи, че 64 519.16лв. е ДДС върху стойността на незастроената част от ПИ с идентификатор 56784.328.25 и върху стойността на ПИ с идентификатор 56784.328.26, общо възлизащи на 322 595.78лв., а 60 000лв. се следват като ДДС върху продажната цена на движими вещи и съоръжения в размер на 300 000лв., и липсват уговорки в нотариалния акт относно платеца, начина и срока на плащането на следващия се по сделката ДДС /виж н.а. на л.91-л.93/.

Преди изповядане на нотариалната сделка, страните по нея са били обвързани

помежду си с предварителен договор от ***г., съгласно който, в периода от ***г.-***г. купувачът по предварителния договор е следвало да извършва на посочени в същия договор дати преводи на конкретно описани пак там суми, възлизащи на общо 865 900лв., които да послужат като задатък /капаро/ по сделката, като тя бъде финализирана с окончателен договор до ***г. и при сключването на окончателния договор да се доплати разликата от 3 584 000лв. до уговорената продажна цена от общо 4 449 900лв., като всички разходи по прехвърлянето и следващият се ДДС се поемат от купувача /виж предварителния договор на л.94-л.98/.

С анекс от ***г. страните са се съгласили сключването на договора в нотариална форма да стане до ***г., като за месеците май и юни купувачът извърши преводи на още две парични вноски от по 18 900лв. по сметка на продавача, както и че в случай на неявяване на купувача пред нотариус за изповядане на сделката и/или отказ от сключване на окончателен договор, както и прекратяване на договора по вина на купувача, всички преведени средства по предварителния договор от ***г., съставляващи капаро в размер на 865 900лв., както и двете вноски, платими по анекса към предварителния договор до ***г., остават в полза на продавача, без право на купувача да търси връщането им. Уговорени са с анекса още и платими от купувача на продава две неустойки, в случай на неключване на окончателения договор в нотариална форма в продължения по анекса срок: ако се констатира при връщане на владението на имотите по предварителния договор на продавача, което следва да стане на ***г., че е нарушено състоянието им като годни за ползване според предназначението им, а именно: комплекс за преработка, сортиране и съхранение на плодове и зеленчуци- неустойка в размер на 10% от уговорената продажна цена, т.е. 444 900лв.; ако купувачът продължи владението на предадените му при подписване на предварителния договор имоти след ***г.- 10% от неплатената цена по предварителния договор /виж анекса на л.104/.

Нито с предварителния договор, нито с анекса, страните имат уговорки за заплащане на лихва върху коя да е от авансовите вноски, следващи се от купувача.

Купувачът е извършил всички уговорени с предварителния договор до дата ***г. авансови платежи, макар и в преводните нареждания за тях да е вписвано различно основание на преводите /по предварителен договор от ***г.; лихва за определен месец и година по предварителен договор; самоучастие по предварителен договор/, като за преводите до посочената дата е налице неколкодневна забава само за вноската от 35000лв., внесена на ***г., вместо до ***г., и за тази от 76000лв., внесена на ***г., вместо на ***г., но като междуременно на ***г. е извършена и една вноска на сумата от 18900лв. извън уговореното. Доказателства за плащане на вноските от 19600лв. и от 238 000лв., следващи се авансово съответно до ***г. и един ден преди първоначално уговорената за финализиране на сделката дата ***г., не са представени. Двете допълнително уговорени с анекса вноски от по 18 900лв. са извършени, като втората, вместо до ***г.- на ***г. Извън уговореното е направена и още една вноска от 18 900лв., на ***г., а един ден преди датата за сключване на окончателния договор по срока, определен с анекса, на ***г., купувачът е превел на продавача сумата от 166 100лв. По този начин, вместо уговорените като платими авансово с

предварителния договор и анекса общо 903 700лв., купувачът е заплатил авансово на продавача общо 850 000лв., точно тъй, както е посочено пред нотариуса, при сключване на окончателния договор между страните /виж: издадените фактури от продавача за авансови вноски по предварителен договор и преводните нареждания за извършени от купувача плащания по предварителен договор, предхождащи датата на сключване на окончателния договор на ***г., на л.105-л.144, като платежните документи на л.149-л.151 включително са повторно представени за плащанията, за които такива документи са подредени съответно на л.116, л.138 и л.130, тъй че съдът е зачел сумите по тях еднократно, когато сочи, че общо извършените авансови плащания са за 850 000в./.

Уговорената с предварителния договор между дружествата сделка е финализирана в срока, продължен с анекса към предварителния договор, поради което не са възникнали предпоставките по анекса за дължимост от купувача на неустойките за двата предвидени с анекса случая.

На ***г., от купувача на продавача по нотариалния акт от ***г. е преведен остатъка от дължимата се по договора продажна цена от 3 600 000лв. /л.148/, с което би следвало да се счита, съобразно волята на страните, изявена в нотариалния акт, че вещноправните и облигационни последици на сключения договор са се стабилизирали, доколкото се е сбъднало предвиденото в него условие- плащане на остатъка от продажната цена със средства от отпуснат банков кредит.

На ***г. от продавача са издадени три фактури, с едната от които е фактурирана оставащата след приспадане на авансовите вноски за плащане продажна цена по отношение на имотите, за които не се дължи ДДС, а с другите две- за вещите и имотите, за които се дължи ДДС, с начисления данък, съответно от 64 519.16лв. и от 60 000лв., тъй, както е описан като следващ се за плащане и в нотариалния акт /виж на л.146, л.145 и л.147/.

Начисленият по двете издадени фактури с дължим ДДС е заплатен от купувача по сделката с две преводни нареждания, по едно за всяка от двете суми, съответно на ***г. и на ***г. /виж на л.152 и л.153/.

Във връзка със спорните по този пункт факти, освен писмените доказателства, коментирани по-горе, по искане на ответника в с.з. на ***г. са събрани още отговори/обяснения на ищеца по по чл.176,ал.1 от ГПК и показанията на св. П., *** на ответника /виж протокола в частта на л.181лице-л.183лице/, като:

На четири от шест зададени му въпроса по чл.176,ал.1 от ГПК, ищецът е отговорил едновременно с „не“ или „няма“, а в отговор на другите два въпроса, че не си спомня, и конкретно: като е отрекъл да има някаква връзка между запис на заповед от ***г. и сключването на същата дата на окончателен договор между дружествата „Грийнс трейд“ и „Глобал транс трейд“ и издаденият запис на заповед да има за цел да гарантира изпълнение на задължения към дружеството „Грийнс трейд“, а е посочил, че еднаквата дата е просто съвпадение; не се спомня кой е автор на запис на заповед и кой го е занесъл за подпис на И.П., нито къде и в кой момент е бил подписан записът на заповед, а само, че било в

някакво кафе. И накрая, на въпроса съществуват ли лични взаимоотношения между него и ответника, различни от взаимоотношенията между дружествата „Грийнс трейд“ ООД и „Глобал транс трейд“ ЕООД, е дал също категоричния отговор „не“.

С показанията на св. П. е установено, че знае за покупко-продажбата на имоти между фирмите „Глобал транс трейд“ и „Грийнс трейд“, тъй като тя и ***и доста често, ежедневно коментирали обстоятелствата по сделката, цената на която била 4 450 000лв., от които 3 600 000лв. дошли от банков кредит, за който те били кандидатствали много пъти в различни банки, а останалата част платили с лични средства от търговия с плодове и зеленчуци, но като банката им отказала кредит, в който да има сума за ДДС. Към датата на сделката имало незаплатена сума от 124 хиляди и нещо, от които те разполагали с 50000лв., а за останалата част нямали средства и ***и се ангажирал със запис на заповед. Дватамата с него разговаряли че той ще подпише запис на заповед за сумата, за която не разполагат със средства, един-два дни преди сделката и освен това, тя разбрала от разговор, проведен също един-два дни преди датата на сделката между *** и г-н Б., че двамата са се разбрали записът на заповед да се изготви от „Грийнс трейд“, а не от техния адвокат. Така, записът на заповед бил подписан на ***г., в деня на сделката, в който ден бил донесен от „Грийнс трейд“, като това бил много дълъг ден с подписване на куп документи. ***и не бил и показвал записа на заповед, който трябвало след сделката да се върне при тях, но не им бил върнат. Тя видяла записа на заповед за пръв път при исковата молба и той не отговарял на това, което тя и ***и били коментирали относно имената на фирмите. Тя сама не била вътре при нотариуса и преговорите се водели от *** и, но била отвън, а той излизал по няколко пъти и те не били огледали какво пише в документа, а сравнявали само сумите – 74 800лв. Това било сравнено и това е подписано. Между И.П. и Й.Б. нямало лични взаимоотношения. Сумата от 50000лв., с която разполагали, била платена на „Грийнс трейд“ по банков път в деня на сделката.

В представените от ответника писмени документи, данни за извършено плащане на ***г. на сума в размер на 50000лв. от дружеството купувач на дружеството продавач, или от И.П. на Й.Б., не се съдържат.

3. При тези установени в производството факти, съдът направи следните правни изводи по съществото на спора.

3.1. По повдигнатите от ответника възражения за нищожност на издадения от него менителничен документ и за унищожаемостта му.

-Издаденият от ответника запис на заповед е валиден менителничен документ, годен да породи задължението, поето с издаването му, а възраженията на ответника за неговата нищожност, поради липса на реквизити/ на предвидената от закона форма, която е такава за валидността му, е неоснователно.

За да е редовен от външна страна, записът на заповед трябва да съдържа предписаните в разпоредбата на [чл. 535 ТЗ](#) реквизити. Кумулативното наличие на тези реквизити обуславя действителността на менителничния ефект. В този смисъл съгласно [чл.](#)

[536, ал. 1 ТЗ](#) документ, който не съдържа някои от посочените в [чл. 535 ТЗ](#) реквизити, не е запис на заповед. Т.е., записът на заповед е действително строго формален документ и предписаната от закона негова форма е такава за действителност, а липсата на кой да е от задължителните му реквизити, посочени в чл.535 от ТЗ, го прави нищожен, но в случая такава нищожност не е налице, доколкото представеният по делото запис на заповед съдържа всички изискуеми се от цитираната правна норма задължителни реквизити, които вече се описаха в установителната част на това решение.

Наистина, в представения запис на заповед, пред името на поемателя липсва предлога „на“, но липсата му не е според съда достатъчна за обосноваване на извода, щото ефектът е нищожен поради липса на предвидената от закона форма, както ответникът пледира в писмената си защита, тъй като акцентът на чл.535, т.5 е наличие на определеност относно поемателя и в конкретния случай той е както определен, така и максимално индивидуализиран.

В подкрепа на този прочит на реквизита по чл.535,т.5 от ТЗ настоящият състав взе предвид и застъпеното в други съдебни актове становище при спорове относно валидността на ефекта във връзка с чл.535,т.5 от ТЗ, съгласно които по *„...чл.535,т.5 от ТЗ задължително е посочване единствено на името на поемателя, но не и други индивидуализиращи данни...“* или още по-широкото, че *„записът на заповед не е нищожен, ако поемателят, макар и непосочен, е индивидуализиран в достатъчна степен, щом са посочени мястото на плащане и банковата му сметка“* /Реш.№1088/07.07.03г. по гр.д. №132/03г.-V-то г.о на ВКС/.

-Липсата на съгласие и грешката са съответно основания за нищожност и за унищожаемост на договорите, предвидени от общите разпоредби на чл.26,ал.2,предл.2 и чл.27 във вр. с чл.28 от ЗЗД, които, съгласно чл.44 от ЗЗД, намират съответно приложение и към едностранните волеизявления в случаите, в които законът допуска те да пораждат задължения.

По силата на чл.286,ал.2 във вр. с чл.1,ал.1,т.8 от ТЗ, записът на заповед е едностранна абстрактна търговска сделка, по силата на която за издателя му се поражда задължението за плащане на посочената в записа на заповед сума, а съгласно чл.288 от ТЗ за неуредените в него положения за търговските сделки се прилагат разпоредбите на гражданското законодателство, тъй че по силата на цитираните две разпоредби би могло принципно да се счита, че липсата на съгласие е приложимо и за записа на заповед основание за нищожност, а при предвиденото в чл.535 от ТЗ негово задължително съдържание да се смята, че валидността на волеизявлението включва в себе си и наличието на воля за задължаване на издателя към точно определено лице.

Отделно от това, макар наистина св. П. да е посочила, че в деня на сделката се подписали куп документи, пак тя е казала още и това, че издаването на запис на заповед е коментирано между нея и *** и няколко дни преди това, както и че по време на сделката той няколко пъти излизал и отново коментирали документите, които се подписват, тъй че казаното изключва ответникът да е подписал този документ между другото и без да разбере

за него, а щом са сравнявали сумата, както св. П. е посочила, значи са могли да сравнят и всичко останало, съдържащо се в съдържанието на документа, което е на един лист и може лесно да бъде възприето едновременно по отношение на всичките му елементи.

Затова, доколкото в случая поемателят е изрично посочено от издателя в подписания от него документ лице, той не е оспорвал подписа си под документа и съмненията му за несъществуване и/или за подправка на представения с исковата молба запис на заповед се опровергава от представения оригинал на документа, съдът намира, че нищожност на записа на заповед, поради липса на съгласие, не може да се обоснове.

Както ясно личи от чл.28,ал.1,изр. второ от ЗЗД, грешка в лицето е основание за унищожение само когато договорът е сключен с оглед на личността, а за записа за заповед, макар поемателят да се сочи в него, няма как да се счита, че е сделка с оглед личността, тъй че и грешката по отношение на лицето, към което издателят се е задължил, да направи издаденият менителничен ефект унищожаем на това основание.

3.2.С оглед казаното по т.3.1, съдът заключи, че записът на заповед, въз основа който ищецът претендира осъждане на ответника да му заплати сумата от 74 800лв., за заплащане на която ищецът безусловно се е задължил с издаването на документа и като срокът за плащането и е изтекъл, е валиден, а не нищожен или унищожаем на посочените от ответника основания, а като такъв- годен да породи поетото с него задължение за плащане.

3.3.При дадения отговор относно валидността на ефекта, призната в т.3.2 от това решение, съдът пристъпи към разглеждане на твърдението на ответника, че записът на заповед, въз основа който ищецът претендира от него плащане, е бил издаден като обезпечение на вземане по наведеното каузално отношение- за неплатен ДДС по нотариалната сделка, сключена между двете посочени дружества, действащи чрез своите ***и, в лицето на страните по делото, който е бил след сключване на сделката заплатен, като по този начин е погасено и поетото като гаранция за плащането менителнично задължение.

По тези твърдения на ответника съдът намери, че с представените от него писмени доказателства е категорично доказано, щото дружеството купувач „Глобал транс трейд“ ЕООД, на което ответникът е ***, е поело задължение за плащане на ДДС по сделката, както и че е изпълнило това поето задължение, но същото не може да се каже по отношение на твърдението му, щото записът на заповед е бил издаден от него като обезпечение за изпълнение на именно това задължение по посоченото каузално отношение.

За липсата на такава установеност, която е релевантна за случая, съдът взе предвид, че :

Продажната цена на имотите, предмет на сключения между двете дружества на ***г. договор за покупко- продажба, не е била нов, изненадващ и узнат на тази дата от И.П. факт, а е била уговорена още с предварителния договор, макар и с незначителната разлика от 100лв. по-малко, отколкото цената, на която е сключен окончателния договор. Също с предварителния договор е била направена и уговорката между страните, че ДДС по сделката ще бъде платим от купувача, както и всички разноски за сключването и. Т.е. изчисляването

на размера на следващия се за плащане ДДС по сделката е било въпрос на елементарни изчисления и те очевидно са били направени, ако се съди от показанията на св. П., че тя и ***и си говорели няколко дни преди датата на сделката, щото не разполагат с цялата необходима им сума от 124 хиляди и нещо, а само с 50000лв. и че за останалата част съпругът и ще подпише запис на заповед, поради което те сравнявали сумите- 74 800лв. и това било подписано, и като сумата от 50000лв. била платена в деня на сделката по сметка на продавача. Да, но така дадените от св. П. показания, макар да кореспондират на твърденията на *** и в отговора на исковата молба, щото записът на заповед бил издаден за посочената сума, съставляваща разлика между 50000лв., с които разполагал и заплатил за ДДС, и недостигащия размер до сумата от 124 519.16лв., следваща се като ДДС, за да не се провали сделката, не могат да се ценят от съда като убедително доказателство, както защото са заинтересувани, така и защото са в противоречие със събраните писмените доказателства, съгласно които плащане от 50000лв. за ДДС по банков път в деня на сделката не е установено, а напротив- и двете установени за ДДС плащания са както от много по-късни дати- ***г. и ***г., така и за съвсем различни от 50 000лв. и 74 519.16лв. или 74800лв. суми, конкретно- за сумите от 60000лв. и 64 519.16лв., точно съответстващи на следващите се за плащане, съгласно описаното в нотариалния акт и издадените за целта от доставчика по сделката фактури.

Както с основание изтъква ищецът с писмената си защита, липсва каквато и да е установеност по отношение на твърдението на ответника, че макар разликата между 124 519.16лв. и сумата от 50000лв., които заплатил в деня на сделката, да възлиза на 74 519.16лв., той не възразил по сумата от 74 800лв., за която се е задължил със записа на заповед, тъй като очакваното забавяне на плащането, за което заявил, че ще може да се извърши до ***г., оправдало начислената незначителна разлика, като според показанията на св. П., записът на заповед трябвало да се издаде за недостигащата част на задължението от 124 хиляди и нещо, а не за някаква различна от нея сума, и тя не е споменала за никакви срокове на извършване на плащането и произтичащи от тях уговорки за поемане на задължението за недостигащата им част от сумата в по-висок размер от разликата, която се е следвала.

Освен това, след заявлението на св. П., че банката категорично отказала кредит, който има сума за ДДС и възражението на противната страна по насочващия начин на последващите зададени и въпроси, св. П. е говорила за недостигаща и незаплатена при сделката сума от 124 хиляди и нещо, и че за оставащата част извън 50000лв., с които разполагали, ***и се ангажирал със запис на заповед, но нито веднъж не е посочила категорично и директно, че сумите, за които говори и за които със *** и говорили, че ще издаде запис на заповед, са за дължимия се по договора за продажба ДДС. Същевременно, съгласно предварителния договор, всички разноски по сделката са били също за сметка на купувача, тъй че недостигащата за сделката сума би могла да бъде на общо основание и такава за осигуряване на разноските по сделката, като при сделка с материален интерес 4 450 000лв. и данъчна оценка на продаваемите имоти от общо 2 671 064.80лв., посочена в

нотариалния акт, тези разноси съвсем не са малка сума. За придобиване на представа съдът направи примерно изчисление въз основа на приложимите нормативни източници само за следващия се по ЗМДТ данък за придобиване на имущество по възмезден начин, който към *** за община ***, на територията на която са имотите, предмет на сделката, е 2.5%, като при ползвана като основа уговорена продажна цена по сделката от 4 450 000лв., от които 300 000лв. е цена на движимо имущество, сумата на данъка върху цената на недвижимото имущество от 4 150 000лв. възлиза на 103 750лв., а при ползвана като основа данъчна оценка на продаваемите недвижими имоти, тази сума възлиза на 66 776.62лв. и както личи от описа по т.9 на представените при извършване на нотариалния акт документи, освен вносни бележки за внесени нотариални такси и такси за вписване, са представени и такива за внесен данък за придобиване на недвижимите имоти. Същевременно, св. П. е посочила, че за отпускане на кредита, необходим им за финализиране на сделката, те кандидатствали много пъти в различни банки, а самият ответник в отговора си е изтъкнал колко важно за управляваното от него дружество е било сделката да се финализира на датата ***г., тъй като в противен случай дружеството е щяло да понесе значителни загуби и санкции, което се потвърждава и от установеното с представените от него писмени доказателства, като пак от тях личи, както вече се каза в установителната част, че купувачът не е успял съвсем стриктно да изпълни поетите с писмените съглашение уговорки за направа на авансови вноски и е внесъл вместо следващите се такива от общо 903 700лв., с 53 700лв. по-малко, в размер на 850 000лв. Всичко това, взето наред с противоречията между писмените и гласни доказателства относно размерите на извършените плащания за ДДС и твърдените такива, разколебава още повече възможността за направа на извод в подкрепа на твърдението на ответника, щото записът на заповед, на който е издател, е следвало да послужи като обезпечение за изпълнение точно на задължението за изплащане на следващия се по сделката между двете дружество ДДС, респективно- за погасяването на това задължение с плащането му.

Освен това, от глава IV, т.2 на сключения предварителен договор личи още, че към датата на неговото сключване, двете дружества, страни по деговора, са били и в други отношения по повод продаваемите имоти- конкретно- договор за наем, доколкото с предварителния договор е посочено, че продавачът декларира, щото за продаваемите имоти няма сключени наемни договори , с изключение на договора за наем, сключен с купувача /виж на л.96гръб, абзац първи/- т.е записът на заповед би могъл да бъде издаден и във връзка с неуредени отношения по този договор, ако той е запазил действието си до финализиране на продажбата на наетите от купувача имоти.

И накрая, ако ответникът сам твърди, че е платил за ДДС в деня на сделката 50000лв., с които разполагал, а за остатъка, като обезпечение за задължението за плащането им, издал записа на заповед, няма обяснение обстоятелството защо дружеството купувач впоследствие плаща с двете представени платежни нареждания за ДДС сума, равна на изцяло следващия се ДДС по сделката, посочен в нотариалния акт, а не само за разликата до общо следващия се размер от 124 519.16лв., нито има обяснение обстоятелството защо издателят на записа не

търси връщането му от поемателя, още повече, че законът му дава основание да откаже плащане, в случай, че приносителят на документа не му го върне при предоставяне на плащането или откаже да отрази в документа извършеното частично плащане /чл.492,ал.1 и ал.3 от ТЗ/.

Така, единствените сигурно установени факти, касаещи твърденията на ответника, че записът на заповед, по който се претендира плащане, е издаден от него като обезпечение за изпълнение на задължение на дружеството купувач по сделката от ***Г., на което той е ***, за вземане на дружеството продавач по същата сделка, на което ищецът е ***, остават тези, щото наистина ищецът и ответникът са ***и на двете дружества, страни по сделката, чрез които лица сделката е сключена, и че записът на заповед е издаден на същия ден, в който е сключен окончателния договор за продажба, но според съда същите не са достатъчни да се обоснове от тях доказаност на защитната теза, застъпена от ответника, щото записът на заповед е идвал да гарантира от него в лично качество изпълнение на задължението на дружеството купувач по сделката, към дружеството продавач, за плащане на ДДС, дължим се по тази сделка, и че с изпълнението на това задължение чрез плащане е погасено и менителничното задължение, поето като обезпечение с издадения запис на заповед, ако и плащането на следващия се за сделката ДДС да е категорично доказано като извършено от дружеството купувач по нея.

А иначе, съдът счита, че дадените от ищеца отговори по чл.176,ал.1 от ГПК, които все още не е обсъдил до момента, са уклончиви, тъй като, както вече се посочи, на повечето от тях той е дал или едносричен отговор, или отговор, че не помни, което е за съда житейски неправдоподобно, предвид мащаба на реализираната между двете посочени от ответника дружества сделка за продажба, с интерес за милиони, предхождана от близо годишна обвързаност между тях по предварителен договор, а преди това- по наемен договор, като при тези отношения дружествата са били представлявани от страните по делото, като техни ***и, независимо от отстоянието във времето от почти пет години назад до ***Г., когато е бил сключен договора, защото сделки за милиони не се сключват всеки ден.

Въпреки горното, дори да бъде приложена разпоредбата на чл.176,ал.3 от ГПК, съгласно която съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, за изясняване на които страната е дала уклончили отговори, с оглед начина, по който ответникът е формулирал въпросите си към ищеца, за доказани биха могли да се приемат единствено обстоятелствата, че съществува връзка между представения запис на заповед и продажбата на недвижими имоти в ***, “****”, осъществена между дружествата „Грийнс трейд“ ООД и „Глобал транс трейд“ ООД, че записът на заповед има за цел да гарантира изпълнението на задължения към дружеството „Грийнс трейд“ и че между Й.Б. и И.П. не са съществували никакви лични финансови взаимоотношения, различни от взаимоотношенията между *** дружества. Впрочем, по отношение на последното, отговорът, даден от ищеца, напълно съвпада и с отговора, даден от св. П., поради което последният се цени.

Но и при приложението на чл.176,ал.3 от ГПК, остава без отговор въпроса като гаранция и/или обезпечение за изпълнението на кое конкретно произтичащо от

взаимоотношенията на двете дружества задължение по сключената сделка за продажба на имоти е бил издаден запис на заповед от ответника, тъй че да се приеме, щото това е твърдяното от ответника задължение за плащане на ДДС, а оттам- и да се приеме, че с изпълнение на последното от дружеството купувач, е погасено и неговото лично поето като издател на мениителничния ефект задължение, произтичащо от същия, тъй като събраните доказателства следва да се вземат предвид в съвкупността им и чл.176,ал.3 от ГПК не може да се приложи изолирано от целия събран доказателствен материал.

И най-сетне, не следва да се забравя, че доказателствената тежест за тези наведени от ответника твърдения е поставена върху него, но тяхното установяване изисква пълно главно доказване, дори тогава, когато част от ползваните за целта доказателствени средства са косвени, а в случая за такова доказване не може да става дума, докато ищецът не е длъжен да сочи какви са отношенията му с ответника, по повод които е бил издаден запис на заповед и макар абстрактният характер на записа на заповед да не дава основание той да се разглежда откъснато от каузалното отношение между страните, тъй като не може да има сделка, лишена от основание.

По тези съображения съдът сче, че възражението на ответника, щото претенцията на ищеца за осъждането му да заплати сумата от 74 800лв., за плащане на която безусловно се е задължил с издадения запис на заповед, е неоснователна, тъй като записът на заповед е бил издаден от него като обезпечение за задължението на дружеството купувач по договора за продажба от ***г. да заплати следващия се за сделката остатък за ДДС над 50000лв., а това задължение е било погасено чрез плащане, е останало недоказано.

3.4.Въпреки заключенията на съда по т.3.2 и т.3.3. от това решение, искът на ищеца за осъждане на ответника да му заплати въз основа на издадения от него запис на заповед сумата от 74 800лв., следва да се отхвърли като неоснователен, на основание чл.531,ал.1 от ТЗ, съгласно който исковете по мениителницата срещу платеща се погасяват с тригодишна давност от падежа, която в случая е изтекла преди предявяване на иска, доколкото падежът е ***г., а искът е предявен на ***г., и ответникът е повдигнал в отговора си възражение за изтекла в негова полза погасителна давност по това претендирано от ищеца вземане.

Основателността на това направено от ответника възражение ищецът и сам признава в писмената си защита.

3.5.Отхвърляне на главния иск- за вземането от 74 800лв. по записа на заповед, поради погасяването му по давност, е основание за отхвърляне и на съединения обективно кумулативно с него иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца лихва за забава в размер на 29 775лв. за периода ***г.-***г., поради неплащане на дължимата сума от 74 800лв. на падежа, доколкото, съгласно чл.119 от ЗЗД, с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла.

3.6.С отхвърляне на главния иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 74 800лв., поради изгубване на правото на поемателя по записа на заповед да

търси плащане на сумата по ефекта поради давност, са налице процесуалните предпоставки за разглеждане на евентуалния иск на ищеца за осъждане на ответника да му заплати сумата от 74 800лв., с която се е обогатил в негова вреда, като си е спестил дължимото по запис на заповед плащане, а ищецът е претърпял вреда, изразяваща се в това, че имуществото му не се е увеличило със същата сума.

Този иск следва да се уважи, доколкото за установяване на фактическия състав за неговата основателност, както и ищецът сочи с писмената си защита, не се изисква съобразяване на друго, освен на фактите, че ако давността не беше изтекла и длъжникът не беше противопоставил на ищеца възражението си за погасителна давност, а и като не твърди да е извършил претендираното плащане, се е обогатил за сметка на поемателя, като не е направил един разход, който безусловно е поел задължение да изплати, а ищецът е понесъл вреда, доколкото в патримониума не е постъпило едно следващо му се парично плащане, след като не се установи записът на заповед да е издаден като гаранция на твърдяното като поето задължение по каузалното отношение, тъй че неговото погасяване чрез плащане да изключва обогатяването на издателя, респективно- увреждането на поемателя.

Освен това, доколкото искът по чл.534,ал.1 от ТЗ се погасява съгласно ал.2 на същата норма с тригодишна давност, но същата тече от деня на изгубване на исковете по запис на заповед, а този ден в случая е ***г., тригодишната давност, течаща от ***г., не е изтекла към ***г., на която дата искът за неоснователно обогатяване е предявен.

3.7. Акцесорният иск за сумата от 29775лв., съединен обективно кумулативно с главния евентуален иск, следва да се отхвърли, защото ищецът не представи по делото доказателства да е предявил запис на заповед за плащане, както изисква чл.491 от ТЗ, и като предявяването в случая играе ролята на покана, доколкото издателят на запис на заповед, въпреки определения в документа падеж, няма как да знае във времето в кои ръце е отишъл документа, респективно- на кого да плати, и като в този случай е налице отклонение от общото правило, щото паричното задължение е носимо, с оглед което той не е поставен в забава за плащането му.

В горната насока е схващането на М.П., Записът на заповед и менителницата, изд.“Св.Климент Охридски“, 1993г., л.129, съгласно което *„Изискването за предявяване на менителничния документ за плащане не е правно задължение, снабдено с юридическа санкция, а се схваща от законодателя като съдействие, което кредиторът трябва да окаже на длъжника, за да получи изпълнение. Последиците от непредоставянето на това съдействие в срок са: длъжникът не изпада в забава и мораторна лихва върху дължимата сума може да се начислява от датата на предявяване на иска срещу него. По своята правна същност, предявяването за плащане представлява покана за изпълнение на менителничното задължение“.*

3.8. Тъй като ищецът моли и присъждане на законна лихва от датата на исквата молба, а такава му се следва върху сумата на уважения иск за неоснователно обогатяване от 74800лв., тъй като исквата молба кани, същата сума следва да му се присъди ведно със

законната лихва от ***Г.-дата на завеждане на исковата молба.

В частта за разноските.

И двете страни претендират разноски в производството, като с оглед изхода на спора-отхвърляне на три от четирите предявени искове и уважаване на единия, на основание чл.78,ал.1 и чл.78,ал.3 от ГПК, на ищеца се следват за уважения иск, а на ответника – за отхвърлените искове.

Ищецът претендира по списъка си на разноски заплатената държавна такса и заплатения адвокатски хонорар /виж списъка на л.176/.

Ищецът е установил в производството направата на разноски от общо 8183лв., от които:

4183лв.- следваща се общо държавна такса за производството по двата иска /2992лв. за главния и 1191лв. за акцесорния иск/, а доколкото брани с евентуалните искове същия интерес, на основание чл.72,ал.1 от ГПК за тях не е дължал отделно внос на държавна такса, като при дължима се държавна такса за производството от общо 4183лв., е надвнесъл недължимо 8лв., внасяйки 4191лв. /виж вн.бележка на л.2/;

4000лв.- заплатен в брой адвокатски хонорар /виж л.6/.

Доколкото заплатеният от ищеца адвокатски хонорар е общо за осъщественото по делото процесуално представителство и по четирите предявени иска, като двата от тях са с цена 74800лв., а двата- с цена 29775лв., съдът, воден от принципа, закрепен в разпоредбите на чл.2,ал.5 и чл.7,ал.2,т.4 от Нар.№1/04г. за минималните размери на адвокатското възнаграждение, за целите на определяне на следващите му се разноски за адвокатски хонор по уважения иск, направи следните изчисления:

Счете, че за всяка двойка искове- главен и акцесорен, е заплатен равен адвокатски хонорар от по 2000лв.;

В рамките на заплатения общо за двата иска 2000лв., при отношение на сумите от 29775:74800 равно на 0.398061 намери, че заплатеното за адвокатски хонорар по иска с цена 29775лв. е 796.12лв. /2000 x 0.398061/, а заплатеното по иска с цена 74800лв. е 1203.88лв.

Затова, при уважен един иск с цена 74 800лв., на ищеца се следват разноски в размер на общо 4195.88лв., от които: 2992лв.-заплатена държавна такса и 1203.88лв.- заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът претендира по списъка си на разноски сумата от 2800лв.-адвокатско възнаграждение /виж л.177/.

Ответникът е установил в производството направата на претендираните разноски /виж л.178, л.179/.

Както и ищеца, ответникът е заплатил посоченото адвокатско възнаграждение общо за процесуално представителство по делото- т.е. за защита и по четирите предявени срещу

него иска.

Предвид горното, аналогично на изчисленията, направени във връзка с разноските на ищеца за заплатен адвокатски хонорар, съдът счита, че : по 1400лв. е възнаграждението за всяка двойка искове- главен и акцесорен, а в рамките на тези 1400лв., при същото отношение между цените на двата иска намери, че заплатеното за адвокатски хонорар по иска с цена 29775лв. е 557.29лв. /1400 x 0.398061/, а заплатеното по иска с цена 74800лв. е 842.71лв.

Затова, при отхвърлени три иска, един от които с цена 74800лв., и два с цена от по 29775лв., на ответника се следват разноски в размер на общо 1957.29лв. /1400лв. за двойката главен и акцесорен иск плюс 557.29лв. за отхвърления акцесорен иск, съединен обективно кумулативно с евентуалния главен иск/.

При тези мотиви, съдът

РЕШИ:

Отхвърля иска на Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., срещу И.Г.П., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., за осъждане на ответника да му заплати по банкова сметка ***, при ***, на която е титуляр, въз основа на запис на заповед, издаден на ***г., по който ищецът е поемател, а ответникът- издател, сумата от 74 800лв., поради погасяване на иска по давност.

Отвърля иска на Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., срещу И.Г.П., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., за осъждане на ответника да му заплати по банкова сметка ***, при ***, на която е титуляр, сумата от 29 775лв., съставляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 74 800лв., дължима се по запис на заповед от ***г., по който ищецът е поемател, а ответникът- издател, за периода от ***г.- дата на падежа на задължението по издадения запис на заповед, до ***г.

Осъжда на основание чл.534,ал.1 от ТЗ И.Г.П., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., да заплати на Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., по банкова сметка ***, при ***, с титуляр Й.А.Б., сумата от 74 800- седемдесет и четири хиляди и осемстотин лева, ведно със законна лихва от ***г. до окончателното плащане, с която се е обогатил във вреда на ищеца, като приносител на запис на заповед, издаден на ***г., на който И.П. е издател, по който запис на заповед поемателят, той и приносител на документа, е изгубил менителничния си иск, поради погасяване на вземането му по давност, при падеж ***г.

Отхвърля иска на Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., срещу И.Г.П., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., за осъждане на ответника да му заплати по банкова сметка ***, при ***, на която е титуляр, сумата от 29 775лв.,

съставляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 74 800лв., дължима му се на основание неоснователно обогатяване по чл.534 от ТЗ, във връзка със запис на заповед от ***г., по който ищецът е поемател, а ответникът- издател, за периода от ***г.- дата на падежа на задължението по издадения запис на заповед, до ***г.

Осъжда И.Г.П., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., да заплати на Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., по банкова сметка ***, при ***, с титуляр Й.А.Б., сумата от 4 195.88- четири хиляди сто деветдесет и пет лева и осемдесет и осем стотинки- разноски по уважения иск.

Осъжда Й.А.Б., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Д.К., да заплати на И.Г.П., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: ***, адв.Я.Я., сумата от 1957.29- хиляда деветстотин петдесет и седем лева и двадесет и девет стотинки- разноски по трите отхвърлени иска.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____